

(1995)

14 Φεβρουαρίου, 1995.

[ΠΙΚΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στές]

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσείοντες,

ν.

ΕΠΑΡΧΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ

Εφεσίβλητων.

(Ποινικές Εφέσεις Αρ. 5859, 5861, 5870 και 5871).

Τοποθέτηση αντικειμένων (κρεβατάκια θάλασσας) σε διάφορα σημεία του παραλιακού χώρου στην τουριστική περιοχή Λεμεσού κατά παράβαση του Άρθρου 5 του περί Προστασίας της Παραλίας Νόμου, Κεφ. 59 — Ο περί Προστασίας της Παραλίας (Τροποποιητικός Νόμος) του 1987 (Ν 21/87 και Ν 11/90).

5

Οι τρεις από τους τέσσερις εφεσείοντες, δεν ήταν κάτοχοι άδειας για την τοποθέτηση τουριστικών αντικειμένων στην παραλία το 1989, ενώ ο τέταρτος ήταν κάτοχος άδειας το 1989, που αφορούσε όμως άλλο σημείο του παραλιακού χώρου απ' εκείνο που τοποθέτησε ομπρέλες και κρεβατάκια το 1993. Το ερώτημα που εγέρθηκε τόσο ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου όσο και ενώπιον του Εφετείου ήταν κατά πόσο υφίσταντο σε ισχύ άδειες που εξουσιοδοτούσαν τις πράξεις των εφεσειόντων.

10

Οι πρόνοιες του Νόμου 11/90 παρέχουν δικαίωμα για παράταση αδειών που εκδόθηκαν ή ανανεώθηκαν πριν την 31/12/1989. Εφόσον οι τρεις εφεσείοντες δεν ήταν κάτοχοι της σχετικής άδειας και ο τέταρτος είχε άδεια για άλλο σημείο της παραλίας, όπως αναφέρεται πιο πάνω, δεν μπορούσαν να τύχουν του ευεργετήματος για παράταση που παρέχει ο Νόμος 11/90. Κατά συνέπεια η απάντηση στο πιο πάνω ερώτημα είναι αρνητική. Η κατηγορία θεμελιώθηκε λόγω απουσίας της προβλεπόμενης από το νόμο άδειας για τη χρήση του παραλιακού χώρου.

15

20

Οι εφέσεις απορρίπτονται με έξοδα.

Εφέσεις εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Εφέσεις εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Επαμεινώνδα Κωνσταντινίδη και άλλους οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 30 Νοεμβρίου, 1993, από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 12505/93 κ.α.) στην κατηγορία της τοποθέτησης αντικειμένων (κρεβατάκια θάλασσας) σε διάφορα σημεία του παραλιακού χώρου στην τουριστική περιοχή Λεμεσού κατά παράβαση του άρθρου 5 του περί Προστασίας της Παραλίας Νόμου, ΚΕΦ. 59, και καταδικάστηκαν από Σολομωνίδη, Ε.Δ. σε £120,- πρόστιμο και £50,- έξοδα ο κάθε ένας. Επίσης εκδόθηκε διάταγμα μετακινήσης των αντικειμένων.

Μ. Παυλίδης, για τους εφεσείοντες.

Π. Δημοσθένους, για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

15 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Η απόφαση του δικαστηρίου θα δοθεί από το Δικαστή Γ. Μ. Πική.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Οι τέσσερις εφέσεις ακούστηκαν από κοινού. Παρουσιάζουν όμοια νομικά σημεία. Και οι τέσσερις εφεσείοντες καταδικάστηκαν βάσει ξεχωριστών κατηγορητηρίων για το αδίκημα της τοποθέτησης αντικειμένων (κρεβατάκια θάλασσας) σε διάφορα σημεία του παραλιακού χώρου στην τουριστική περιοχή Λεμεσού.

25 Το Άρθρο 5 του περί Προστασίας της Παραλίας Νόμου, ΚΕΦ. 59, απαγορεύει την τοποθέτηση αντικειμένων στην παραλία χωρίς την άδεια της αρμόδιας αρχής. Είναι παραδεκτό ότι και οι τέσσερις κατηγορούμενοι κατά το χρόνο που προσδιορίζεται στα αντίστοιχα κατηγορητήρια είχαν τοποθετήσει κρεβατάκια ή και ομπρέλες στον παραλιακό χώρο.

30 Το ερώτημα που είχε να απαντήσει το πρωτόδικο δικαστήριο και το οποίο εγείρεται και ενώπιόν μας είναι κατά πόσο υφίσταντο σε ισχύ άδειες που εξουσιοδοτούσαν τις πράξεις των εφεσείοντων. Το πρωτόδικο δικαστήριο αποφάσισε ότι κανένας από τους εφεσείοντες δεν είχε άδεια για τις ενέργειές του, διαπίστωση που επισφράγισε και την καταδίκη τους.

35 Η θέση των τεσσάρων εφεσείοντων διακρίνεται σε τούτο: Οι

εφεσεύοντες στις εφέσεις 5859, 5870 και 5871 ήταν κάτοχοι άδειας για την τοποθέτηση κρεβατιών και ομπρελών στην παραλία μέχρι τις 31/12/88. Αιτήσεις τους για τη χορήγηση άδειας για το επόμενο έτος 1989, απορρίφθηκαν. Αντίθετα, ο εφεσεύων στην Ποινική Έφεση 5861 ήταν εφοδιασμένος με άδεια για την τοποθέτηση αντικειμένων στην παραλία μέχρι τις 31/12/89. Η άδεια όμως εκείνη σε αντίθεση με τα προηγούμενα χρόνια δεν αφορούσε το χώρο όπου είχε τοποθετήσει ο εφεσεύων τα κρεβατάκια και ομπρέλες το 1993 (χρόνος διάπραξης του αδικήματος) αλλά άλλο σημείο της παραλίας κείμενο δυτικά του Ξενοδοχείου Ποσειδώνια.

5

10

Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι μέχρι τις 31/10/87 και οι τέσσερις εφεσεύοντες ήταν κάτοχοι άδειας για την τοποθέτηση κρεβατακιών και ομπρελών στο σημείο του παραλιακού χώρου όπου τοποθετήθηκαν τα αντικείμενα το 1993. Με έρευνα την εξουσιοδότηση που τους παρείχε η άδεια του 1987 και τις διατάξεις του περί Προστασίας της Παραλίας (Τροποποιητικός Νόμος) του 1987 (Ν 21/87) και του μεταγενέστερου Τροποποιητικού Νόμου του ΚΕΦ. 59 (Ν 11/90) οι εφεσεύοντες υπέβαλαν ότι το 1993 είχαν άδεια για την τοποθέτηση των σχετικών αντικειμένων.

15

20

Η εισήγηση των εφεσεύοντων στηρίζεται στη θέση ότι με τις διατάξεις του Ν 21/87 και ιδιαίτερα με τις πρόνοιες του Άρθρου 4 η άδεια που κατείχαν το 1987 ανανεώθηκε αυτομάτως μέχρι τις 31/10/89. Η θέση αυτή είναι εσφαλμένη. Το Άρθρο 4(1) παρείχε δικαίωμα στους κατόχους άδειας για τη χρήση συγκεκριμένου χώρου της παραλίας να αποταθούν μέχρι τις 30/9/87 για την παράταση της άδειάς τους. Το επόμενο εδάφιο του Άρθρου 4 προβλέπει ότι άδεια χορηγημένη βάσει του Άρθρου 4(1) θα ισχύει για τρία χρόνια. Ένας από αυτούς, ο Γιώργος Ιωάννου, πρόσβαλε την άρνηση των αρχών να του χορηγήσει άδεια για τη χρήση της παραλίας για το έτος 1989 με την καταχώρηση προσφυγής ενώπιον τού Ανωτάτου Δικαστηρίου (Υπ. αρ. 251/89). Η προσφυγή απορρίφθηκε.

25

30

Όποιαδήποτε άρνηση των αρχών για χορήγηση άδειας στους εφεσεύοντες για την προβλεπόμενη από το Άρθρο 4(2) του Ν 21/87 περίοδο μπορούσε να ελεγχθεί μόνο με προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο. Όπως ορθά διαπίστωσε το πρωτόδικο δικαστήριο η κατηγορία θεμελιώνεται στην απουσία της προβλεπόμενης από το νόμο άδειας για τη χρήση του παραλιακού χώρου. Οι τρεις από τους τέσσερις εφεσεύοντες δεν ήταν κάτοχοι άδειας για την τοποθέτηση τουριστικών αντικειμένων στην

35

40

- 5 παραλία το έτος 1989, επομένως κανένας από αυτούς δεν μπορούσε να τύχει του ευεργετήματος που παρείχε ο Ν.11/90 για την παράταση αδειών που εκδόθηκαν ή ανανεώθηκαν πριν την 31/12/89. Οι πρόνοιες του Ν 11/90 εξυπακούουν, για την απόκτηση του δικαιώματος παράτασης που παρέχει ο νόμος, την ύπαρξη άδειας σε ισχύ την 31/12/89. Ούτε ο εφεσείων στην Ποινική Έφεση 5861 μπορεί να επικαλεστεί με επιτυχία τις διατάξεις του Ν 11/90, όπως έχει τροποποιηθεί με σειρά μεταγενέστερων τροποποιητικών νόμων, που παρατείνουν την ισχύ αδειών
- 10 σε ισχύ μέχρι τις 30/9/93 διότι η άδεια που είχε για το 1989 ήταν για άλλο σημείο του παραλιακού χώρου απ' εκείνο που τοποθέτησε ομπρέλες και κρεβατάκια το 1993. Οι εφέσεις απορρίπτονται με έξοδα.

Οι εφέσεις απορρίπτονται με έξοδα.